Ao. 1855. Zaturdag,

No. 21. 17 Februarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

PUBLICATIE

van den 14n. Februarij 1855;

houdende uitzondering op het bepaalde bij Art. 1 der Publicatie van 28 | 30 December 1854 G. B. No. 13.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen het raadzame eener uitzondering op het bepaalde bij art. 1 der Publicatie van 28 | 30 December 1854 G. B. No. 13,

Gelet op de overeenstemming der bepalingen, betreffende de *gulden-stukken* en de *rijksdaalders* of stukken van *twee en een halve gulden*, van art. 6 en 7 der Wet van den 26n. November 1847, Staatsblad No. 69, afgekondigd bij de Publicatie van 22 | 28 December 1854 Gouvernements Blad No. 12; en van art. 1, 3, en 4 van de Wet van den 22 Maart 1839, Staatsblad No. 6, bij welke drie laatst aangehaalde artikelen, (onder meerder) het volgende is bepaald:

» *De zilveren Nederlandsche gulden* zal bevatten » *negen wigtjes vier honderd en vijftig duizendsten* » (9w 0,450) *fijn zilver*.

» Het gehalte zal zijn *negen honderd vijf en veertig duizendsten* (0,945).

» Het gewigt van den gulden zal zijn van *tien wigtjes*.

» Het meervoud en de onderdeelen van den gulden zullen op hetzelve hiervoren bepaalde gehalte vervaardigd worden, en ten aanzien van derzelver gewigt, in evenredigheid met dat van den gulden moeten staan.

» In het gehalte der standpenningen wordt eene ruimte toegestaan van enzv. en van *drie duizendsten* voor de zilveren standpenningen, ter helfte » van deze ruimte boven en ter helfte beneden de » bepalingen van de Wet.

» De ruimte in het gewigt der standpenningen » bij den muntslag veroorloofd, zal hoogstens mogen bedragen:

» Voor het twee en een halven gulden stuk » *twee duizendste* gedeelten, voor den gulden *drie* » *duizendste* gedeelten; van het gewigt van ieder » stuk, zoowel boven als beneden dat gewigt."

Den Kolonialen Raad gehoord,

Heeft goedgevonden en verstaan:

Te bepalen, als volgt:

Eenig Artikel.

Van de, ingevolge het aangehaalde 1e. artikel der vermelde Publicatie van den 28 | 30 December 1854 G. B. No. 13, op 28 Februarij aanstaande buiten koers gesteld wordende Nederlandsche zilveren muntstukken, worden uitgezonderd de *guldenstukken* en de *rijksdaalders* of stukken van *twee en een halve gulden*, vervaardigd naar de aangehaalde Wet van den 22n. Maart 1839 Staatsblad No. 6, welke *guldenstukken* en *rijksdaalders* alzoo blijven wettig middel van betaling.

En zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 14n. Februarij 1855.

O. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT.

Ter ordonnantie van den Gouverneur.

De waarn. adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 14 Februarij 1855.

De waarn. adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1855.

16 Feb. Van den slaaf *Alexander*, geboren in 1831, zoon van *Tina*, toebehoorende voor den vrijdom aan den boedel A. F. Black.

» » Van het slavenkind *Sophia*, geboren in 1853, dochter van *Frederika*, toebehoorende aan plantaadje *Groot Cuijlenburg*, divisie *boven Cottica*.

» » Van het slavenkind *Venus*, geboren in 1848, dochter van *Solitude*, toebehoorende aan den boedel M. R. Herbert geboren la Traille.

» » Van het slavenkind *Adolf-Gerhard*, geboren in 1854, zoon van *Carolina*, toebehoorende aan Charlotte Johanna Grunberg.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 Februarij 1855.

[2795] Alzoo Rosetta Henrietta Vlijtig, van het Gouvernement vergunning heeft verzocht, om in de plaats van den door haar gevoerd wordende familienaam, voortaan dien van van Sitteren te voeren.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *zes* weken, na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post - Kantoor.

Op aanstaanden Woensdag den 21sten dezer, des morgens ten 8 ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten, worden gesloten.

Paramaribo, den 14 February 1855.

De Ambtenaar belast met de Posterij,

J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 16 Februarij 1855.

Op den 26n. Januarij 1855, zijn in het district *Nickerie* in ondertrouw opgenomen:

Carel Abraham Dorwart

en

Elin Bertocini.

De adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 16 Februarij 1855.

Op den 1n. Februarij 1855, zijn in het district *Nickerie* in ondertrouw opgenomen:

Hermanus van Genderen, weduwenaar van Gerbrigje Zeilstra.

en

Maria Abigaël Linkton.

De adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. F. VAN AMSON,

Eerste afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 16 Februarij 1855.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Ernest Frederic Louis Mollinger

en

Dorothea Elisabeth van Uijtrecht de Veer.

Theodorus Johannes Brouck

en

Hanna Semiri Oijen.

De adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

A. F. VAN AMSON.

Eerste afkondiging.

Op Maandag den 19den Februarij e. k. zal door Zijne Excellentie den Heer Gouverneur, des morgens ten 10 ure, ten Gouvernements-huize **PUBLIEKE AUDIENTIE** worden verleend, ter gelegenheid van den verjaardag van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning.

Paramaribo, den 16 Februarij 1855.
De 1e. Luitenant Adjudant,
C. A. VAN SIJPESTEIJN.

Ter requisitie van den ondergeteekende zullen op *Dingsdag den 20sten Februarij e. k.*, des morgens ten *negen* ure, door den Vendumeester A. SALOMONS, ten zijnen huize in de *Kromme Elleboog straat*, verkocht worden, de navolgende bij arrest van het Geregtshof dd. 12 | 20 December 1854 verbeurd verklaarde Goederen, welke alhier aangebragt zijn per de Noord-Amerikaansche brik *Niger* (sedert afgekeurd), te weten:

Drie groote **SPIEGELS** met houten lijsten,
vier kleine **SPIEGELS** met houten lijsten,
tien **SCHILDERIJEN**,
een en zestig losse gekleurde **PLATEN**,

alles ongemerkt. — De opgemelde Goederen zijn dagelijks ten huize van voormelden Vendumeester te bezigtigen.

Paramaribo, den 15 Februarij 1855.
De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester herinnert ten overvloede belanghebbenden aan de voldoening, vóór het einde dezer maand, van de navolgende belastingen, te weten:

LANDTAXEN of *AKKERGELDEN*
BRUGGEN- en *WEGENGELDEN*.
ERFPACHT, en
PAARDENGELD.

Paramaribo, den 16 Februarij 1855.
A. WILDEBOER.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

Rotterdam, 9 Januarij.

De *Echo Universel* deelt een artikel uit een der Amerikaansche dagbladen mede, dat wij hieronder laten volgen, als een nieuw bewijs, dat de aandacht der publieke meening in Amerika — en daar van zoo overwegenden invloed — op onze koloniale politiek meer dan vroeger is gevestigd.

Tot dusver was men gewoon, enkel in Engeland de gevaarlijke magt te zien, die onze kolonien bedreigt, reeds sedert lang hebben de waarschuwingen niet ontbroken, om ook voor de houding van Amerika de oogen niet te sluiten.

De onderhandeling met Japan, het gebeurde met Gibson, de aanmatigingen op Curaçao, het in bezit nemen van het Vogel-eiland, dat alles en zooveel meer, bewijst dat die waarschuwing niet mag in den wind geslagen worden.

Hoe in Amerika over het doodende van ons stelsel, over het regt van ons bezit gedacht, over veroverings-plannen reeds gepeinsd wordt, zal uit onderstaand artikel blijken, dat, reeds voorafgegaan door vele anderen van gelijke strekking, welligt moet beschouwd worden — met het oog op den gewonen loop van zaken in Amerika — als eene gewone voorbereiding tot eene ontwikkeling van maatregelen en gebeurtenissen, die niemand anders zal kunnen verrassen dan ons gouvernement, uit den aard zijner koloniale politiek dommelig en ontbloot van die energie, om te voorkomen, wat naderhand niet meer geweerd zal kunnen worden. Ziehier het artikel:

»Een buitengewoon feit in de geschiedenis is de lijdzaamheid, die de groote zeemogendheden sedert vele jaren toonen tegenover het monopolie, dat eene mogendheid van den tweeden rang op de belangrijkste markt legt, die tot heden ontdekt is. De Hollanders beschouwen zich als wettige eigenaars van den grooten Indischen Archipel, zonder de kracht te hebben om zijne hulpbronnen te ontwikkelen of de magt om hunne eischen te regtvaardigen. Deze tallooze eilanden, werelddeelen zouden wij bijna zeggen, begiftigd met een gelukkig klimaat, rijk in producten van den grond en in hout, dat onze nijverheid zoo zeer behoeft, zijn voor de wereld verloren, door de kortzigtige staatkunde der Hollanders en door de lijdzaamheid der groote mogendheden.

»Uit het oogpunt van de algemeene wet beschouwd, die alle beschaafde natien erkennen, hebben de aanspraken der Hollanders op een uitsluitend regt op Oost-Indie geenerlei grond, behalve die, welke het eiland Java betreffen. Wij kunnen verpligt zijn hun het oppergezag over dat eiland toe te kennen, maar daar is ook de uiterste grens. Zij zijn meester van de wateren van den Archipel geweest, maar het volkerenregt erkent geene andere souvereiniteit dan die, welke uit het grondbeginsel volgt. Zij, die geen ander element dan de zee hebben, bezitten zelfs het regt niet om een wettigen oorlog te voeren; wanneer zij gevangen genomen worden, haogt men ze als zeeroovers op.

»De Hollanders hebben een fort gebouwd op het zuidelijk uiteinde van Sumatra, maar zij kunnen daardoor geen anderen meer gegronden titel op de duizende vierkante mijlen gronds verkrijgen, die zich ten noorden van hun onbeduidend fort uitstrekken, dan de Engelschen tegenover Spanje bezitten, door het bezet houden van Gibraltar. Alle regten die zij genieten, behalve het bezit van Java en van hunne krijgshaven op Sumatra, rusten op de bepalingen der tractaten, die met de inlandsche vorsten zijn gesloten en die hunne souvereiniteit ongeschonden laten.

»De tijd is gekomen om een onderzoek in te stellen omtrent deze overheerschende aanspraken, om de souvereiniteit dan alleen aan te nemen, wanneer zij inderdaad bestaat en om elke andere aanspraak als onhoudbaar af te wijzen.

»Terwijl Europa aan gene zijde van den Atlantischen Oceaan, den vrijen handel bewondert, is zijne vroegere en toekomstige staatkunde tegenover Indie geweest en is die nog het regt om handel te drijven met wie, en onder de voorwaarden, die gij wilt en zonder eenig ander onderscheid dan dat, hetwelk door uwe eigene belangen wordt geboden. Dit alles is aan de souvereine staten van den Oosterschen Archipel verboden. — Terwijl de Hollanders eenerzijds niet de provincien durven binnendringen, die op de kaart als hunne bezittingen staan aangeteekend, is hun boekaniers-stelsel toch voldoende, om anderzijds den buitenlandschen handel dezer provincien af te snijden. Door dat feit worden wij afgesloten van een handel, rijker dan eenige, waaraan de Amerikaansche natie deel neemt, zonder meerdere aanspraak op te hebben, dan die welke wij vermeld hebben. De oorzaak, dat die toestand van zaken zoolang heeft kunnen duren, bestaat daarin, dat wij de aandacht uitsluitend gevestigd hadden op de uitbreiding van ons gebied.

»Thans hebben wij den tijd om rondom ons te zien. De resultaten van de expeditie naar Japan toonen, dat de Hollanders ons het Oostersche karakter onder een valsch licht hebben blootgesteld, ten einde ons af te leiden van pogingen, om meer innige betrekkingen met het verre Oosten aan te knoopen. Wij hebben een goed begin gemaakt. De Afrikanen en de volkeren van Azie zijn gereed om elkander de hand te geven en om goede vrienden te worden. Wij zeggen tot hen: behandelt ons zoo goed als de meest begunstigde natien en gij zult onze vrienden zijn; — wat het overige betreft, hebben wij vertrouwen in uwe geestkracht en op den invloed van onze vrije instellingen, om u zoovele voordeelen van eene zoo billijke vriendschap te laten genieten als elke andere natie.

»Wij zijn genaderd tot eene oplossing van dit vraagstuk met de Hollanders. Kapitein Gibson was met zijn schip, The Flirt, in de wateren van den Indischen Archipel gekomen, om kennis te nemen van de hulpbronnen van het land. Op een schijnbaar gastvrije wijze ontvangen, werd hij in het geheim door spionnen omringd, die zich zelfs in zijne dienst wisten te doen opnemen en die het complot smeedden, waarin hij eindelijk viel, doch zonder goed gevolg voor zijne vijanden.

»Onze gouvernement ondersteunt kapitein Gibson krachtig in zijnen eisch, om schadeloosstelling. Indien de Hollanders, hetgeen volgens hunne traditionnele stijfhoofdigheid wel aan te nemen is, weigeren aan de reclames van ons gouvernement gevolg te geven, dan zal de uitslag van deze zaak ons niet alleen de waardij van hunne aanspraken doen kennen, maar ook in hoeverre zij in staat zijn, die te handhaven.

»Intusschen hebben wij in Indie een eskader, dat in staat is om met een enkelen slag de magt der Hollanders in die wateren te vernietigen. Wat zal daarvan het gevolg zijn? Dit is een vraagstuk, waarvan onze ondernemende kooplieden de oplossing verwachten. Wij hebben steeds de pligten vervuld, die onze vriendschappelijke betrekkingen met de Europesche Staten, Holland niet uitgezonderd, medebrengen. Geen nietig geschil zal onze betrekkingen verstoren; maar wanneer blijkbaar onregt is aangedaan aan de nationale eer in den persoon van den geringsten burger, dan moet eene natie zich haasten die beleediging uit te wisschen. Wij zijn overtuigd, dat ons Gouvernement besloten heeft met kracht in dezen te handelen, en wij wachten met belangstelling de ontknoping af van een vraagstuk van zoo groot gewigt voor onze toekomstige betrekkingen met Oost-Indie.”

Vlissingen, 3 Januarij.

Heden werd hier eene echtvereeniging gesloten, zoo als er niet dagelijks voorkomen. Een jongman, vroeger bakkersknecht, 30 jaar oud, begaf zich in het huwelijk met zekere weduwe A., eene vrouw, welke bij hare geldelijke middelen tevens circa 76 jaren telt. Slecht ter been zijnde, verliet zij sedert verscheidene jaren zelden haar huis. Dit gebrek viel thans te meer in het oog, dewijl zij door haren minnaar uit het rijtuig op het stadhuis — en eenigen tijd later van die plaats terugkeerende, door haren echtgenoot (op zijne armen gedragen) weder in het rijtuig gevoerd werd.

Engeland.

Londen, 9 Januarij.

Aan den *Daily News* wordt uit San Domingo geschreven, dat het verdrag tusschen

de Dominicaansche republiek en de Vereenigde Staten den 5den December eenstemmig door het Dominicaansche congres is verworpen. De grootste steen des aanstoots bestond in het derde artikel van het verdrag, waarbij aan Dominicaansche burgers, zoowel blanken als zwarten, wanneer zij in een der slaven-staten der Unie aankomen, de gelijkheid voor de wet ontzegd wordt. De Amerikaansche gevolmagtigde gedraagt zich al heel zonderling. Den 4den December zond hij aan den Dominicaanschen minister eene onvoegzame nota, en zoo weinig moet hij de waarde zijner zending kennen, dat hij, van het bombardement van Greytown sprekende, er op zinspeelde dat aan San Domingo wel eens een gelijk lot te beurt kon vallen. Men verhaalt dat hij aan den heer Marcy verzocht heeft eene geduchte vloot te zenden en zijne diplomatieke nederlaag met bommen en kogels te wreken. De Amerikaansche koopvaardijkapiteins, die meestal uit de slavenstaten zijn, toonen hunne teleurstelling op allerlei onbeschofte wijze. Overigens schijnt de toestand van San Domingo eindelijk de opmerkzaamheid van Engeland en Frankrijk tot zich getrokken te hebben en in het *Placer del Estudio*, zooals men de reede van San Domingo noemt, liggen thans verscheidene Engelsche en Fransche oorlogsschepen.

— De *Saladin* is met voorraad van allerlei aard voor het Fransche leger in de Krim, gisteren van Southampton naar zee vertrokken. Onder anderen heeft het 250 houten huizen aan boord, die elk 30 man kan bevatten. In het geheel zullen voor rekening der Fransche regering van Southampton 1500 zulke huizen verzonden worden, waarvan elk op 21 p. st. te staan komt.

Frankrijk.

Parijs, 7 Januarij.

De strafvoltrekking aan Soliman-pacha en zijnen stafofficier Kalil-bey, die het bevel voerden over de Turken, welke te Balaklava voor de Russische troepen vlugtten, heeft met veel plegtigheid, te Konstantinopel plaats gehad.

De twee veroordeelden werden in het midden van den kring der officieren en onderofficieren gebragt. Eenige oogenblikken later kwam de minister van oorlog, vergezeld door al de leden van den raad en door zijnen staf, op de plaats.

Hij steeg af en heeft met eene tamelijk ontstelde stem de volgende nadrukkelijke woorden gesproken:

» Deze man, zeide hij, (terwijl hij op den gewezen pacha wees), deze man heet Soliman; eertijds noemde men hem Soliman pacha. Hij heeft de eer gehad van de verhevene Porte een bevelhebberschap te ontvangen en naar de Krim gezonden te worden. In plaats van op zijnen post te blijven, is hij zonder bevel, onder onbeduidende voorwendsels herwaarts gekomen, heeft zijne troepen verlaten en haar het voorbeeld van de schandelijkste lafhartigheid gegeven.

» Hij is voor een krijgsraad gebragt en schuldig bevonden. In andere tijden zou hij eene dergelijke misdaad met zijn leven betaald hebben, maar dank zij de onuitputtelijke goedertierenheid van zijnen vorst, zal zijne straf minder streng wezen. De schuldigen zijn onwaardig verklaard van ooit een burgerlijk of militair ambt te bekleeden; zij zullen naar het eiland Candia gevoerd worden, en daar gedurende 7 jaren op eene vesting in de ijzers gesloten worden; zij hebben opgehouden een deel uit te maken van het keizerlijk leger."

Daarop is een brigade-generaal de veroordeelden genaderd en heeft hun de teekenen van hunnen militairen rang afgerukt. Vervolgens zijn zij naar het schip gebragt, dat hen naar Candia moest overvoeren.

Soliman is nog jong en bezit een groot fortuin.

— Het *Bulletin de la Société de Geographie* meldt, dat de heer Brun-Rollet, uit Sardinie, die den witten Nijl sedert tien jaren heeft bereisd en belangrijke waarnemingen omtrent het land, het klimaat, de bewoners en de aardrijkskunde heeft gemaakt, te Parijs is aangekomen en aan gemelde maatschappij, nevens eene uitgebreide memorie, eene kaart heeft aangeboden, waarop men voor het eerst een grooten stroom opmerkt die bijna evenwijdig loopt met den Bahr-el Abiad, op 60 of 80 mijlen ten westen, tusschen 9° en 10° nooder breedte, en die zich in den Barhr-Keilak werpt, ook Misselad geheeten. Het bestaan van dien stroom wordt door de inboorlingen bevestigd; de oorsprong is nog onbekend; de oever is nog zeer sterk bewoond. De geheele streek is uiterst belangrijk en de heer Brun-Rollet is van plan haar, vooral in het meest oostelijk gedeelte, te doorreizen.

In eene correspondentie leest men het volgende:

» Zie hier de belangrijkste staathuishoudkundige tijding, die ik u in langen tijd te melden had; eene tijding, zóó belangrijk, dat ik haar zou verzwegen hebben, indien de bron, waaruit ik haar put, niet zoo authentiek ware. Er is namelijk een wets-ontwerp gereed, dat weldra openbaar zal worden gemaakt, dat eene algeheele wijziging in ons douane-stelsel zal brengen. Het beoogt eene volkomene ontheffing van het grootste gedeelte der voorwerpen, die tot dus verre met een hoog regt, bij hun invoer in Frankrijk, bezwaard waren. Steenkolen en ijzer (ruw en gegoten) enz., zullen geheel vrij van regten toegelaten of met zeer kleine, volstrekt onbeduidende regten belast worden. En doordien deze omwenteling in onze tarieven met het doel geschiedt om in de steeds klimmende duurte der levensmiddelen te voorzien, alsmede om onze onder eene uiterste bescherming verkwijnende nationale producenten een prikkel te schenken, — zullen de levensmiddelen en het vee in de eerste plaats vrij gegeven worden niet alleen, maar is er zelfs ernstig sprake, om te dien aanzien eene premie bij den invoer toe te staan.

» Zeer gewis zullen wij zeer vele voorvechters te velde zien trekken; groote klagten zullen opgaan; maar gij weet hoe sterk de wil is die ons land bestuurt. Ik voorspel u dat alle verzet tegen dien wil zal afstuiten. Het zal waarlijk de arbeidende klasse niet zijn, die zich daarover zal beklagen. Sedert eenige jaren hebben de producenten op alle voorwerpen eene duurte doen ontstaan, die het leven voor de arbeiders en zelfs voor de middelklasse, zeer moeijelijk maakt, niettegenstaande de voorbeeldige pogingen van het gouvernement om arbeid te verschaffen en de loonen te verhoogen. Het is bovendien erkend, dat onze weverijen, drukkerijen, onze mijn-exploitatien en ijzergieterijen, wel verre van voordeel te trekken uit het beschermend stelsel, in hare oude dwalingen inslapen en aan de andere door mededinging geprikkelde landen den vooruitgang en de bedrijvigheid overlaten, waaruit alleen de ware fortuin eener natie kan voortspruiten. Vooral sedert een dertigtal jaren was het uitsluitende doel onzer industrielen, om aan de vreemde producten den invoer in Frankrijk te beletten, ten einde de hunne zoo duur mogelijk te verkoopen. Zij zullen thans kunnen schreeuwen en tegenspartelen, maar het uur der hervorming heeft geslagen."

— Als eene bijzonderheid verdient gemeld te worden; dat men eerstdaags, in 60 uren tijdingen uit de Krim zal hebben, daar alsdan de telegraaf tusschen Varna en Bukarest voltooid zal wezen.

Alleen stormachtig weder in de Zwarte Zee zou die berekening kunnen doen missen.

— De doorgraving der landengte van Suez houdt de algemeene aandacht te Cairo gaande. Volgens de teekeningen van Linantbey en Mougel-bey, die onlangs met de opneming van het terrein belast werden, zouden er zes jaren arbeids, 10,000 werklieden en eene uitgave van 100 millioen francs toe noodig zijn. Het kanaal zoude in eene regte lijn van Suez naar Pelouse loopen en eene lengte hebben van ongeveer 25 mijlen; het meer Temsah, midden in de landengte gelegen, zoude tot binnenhaven dienen.

— Het Russische hof wordt door verschillende omstandigheden tot den oorlog gedwongen. De aanhangers van den grootvorst Konstantijn willen den grootvorst Alexander de troonsopvolging betwisten. De wet op de troonsopvolging van Peter I luidt namelijk in dien zin, dat de oudste zoon van den *regerenden* monach dezen moet opvolgen. Nu was Nikolaas echter ten tijde van de geboorte van Alexander (1818) noch regerende vorst, — hij beklom den troon in 1825, — noch troonsopvolger. De oudste zoon van den Czaar, zeggen de scheurmakers, is alzoo Konstantijn, die in 1827 geboren werd. De Czaar bevindt zich hierdoor in groote verlegenheid, daar de aanhang van zijn tweeden zoon kan vermeerderen en hij om hem te bevredigen, den oorlog zooveel te krachtiger moet voortzetten, daar hem slechts door de grondvesting van een Oostersch rijk de mogelijkheid overblijft, deze oneenigheid te doen ophouden.

Noord-Amerika.

Uit New-York is eene petitie met vele onderteekeningen bij het Congres der Unie te Washington ontvangen, waarin verlangd wordt dat het gouvernement der Unie de bemiddeling der Vereenigde Staten aanbiede in den oorlog die de Oude Wereld teistert. Dit stuk is door het Huis van Volksvertegenwoordigers verzonden aan zijne vaste commissie voor de buitenlandsche aangelegenheden; en deze heeft, volgens de berigten uit New-York van 28 Dec. ll., besloten in haar rapport dat aanzoek te ondersteunen. — Het voorstel der kommissie luidt woordelijk als volgt:

» Sedert het volk der Vereenigde Staten met leedwezen gezien heeft, dat verschillende der groote Europesche mogendheden in een oorlog gewikkeld zijn, die dreigt van langen duur en in zijne gevolgen, voor de industriele en sociale belangen van het grootste gedeelte der beschaafde wereld onheilbrengend te zullen worden; en daar het volk der Vereenigde Staten zich door de gunst der Voorzienigheid in het volle genot der zegeningen van den vrede mag verheugen, van het tooneel des oorlogs verwijderd is, met de aanleidingen tot het geschil tusschen de oorlogvoerende mogendheden in geenerlei betrekking staat, als naties in den oorlog zelf geen belang heeft, en hoewel het regt eener gewelddadige of slechts dreigende interventie niet erkennende, toch van meening is dat het verschil door de tusschenkomst van eene bevriende en neutrale mogendheid bij te leggen is; — om alle die redenen wordt door den senaat en het huis der vertegenwoordigers van de in Congres vergaderde Vereenigde Staten van Amerika besloten, dat de president worde aangezocht, aan de oorlogvoerende mogendheden de bemiddeling der Vereenigde Staten aan te bieden, op de wijze, die hem het meest geschikt zal voorkomen tot herstel van den vrede."

— De *Placer Times and Transript*, een Amerikaansch dagblad, deelt eenige niet onaardige bijzonderheden mede nopens een kolossalen schat, die op het Cocos-eiland begraven is. Zij komen hierop neder:

Ten tijde dat Morgan de beruchte boekan

nier leefde, bezat de Mexicaansche geestelijkheid onmetelijke schatten, van welke zij om zekere redenen een gedeelte naar Manilla wilde overbrengen. Die schatten werden bij gevolg aan boord gebragt van een schip in de haven van Acapulco. Een zeeroover maakte er zich echter op korten afstand dier haven meester van en vermoordde de ekwipage, terwijl hij eene andere bemanning op het schip plaatste, aan welke hij bevel gaf, om zich onmiddelijk naar Tobago, in de baai van Panama, te begeven. Buitendien zou de zeeroover met zijn schip haar tot escorte strekken.

Op weg verloren beide schepen elkander uit het oog en de zeeroovers aan boord van het genomen schip, besloten om de schatten die hun toevertrouwd waren, zich toe te eigenen. Zij veranderden bij gevolg van rigting en stevenden naar het Cocos-eiland, waarop zij een gedeelte der schatten begroeven. Op het oogenblik echter dat zij van daar weer zouden vertrekken, bemerkten zij een schip, dat zij in den beginne voor dat van den boekanier Morgan hielden, doch dat een Engelsch oorlogsschip bleek te zijn. Nadat zij door dit eenige dagen lang vervolgd waren geworden, werden zij op de kust van Peru gevangen genomen en ter dood gebragt, met uitzondering van twee scheepsjongens, die naar Jamaïca gebragt en aldaar in de gevangenis geworpen werden. Een hunner stierf daarin, terwijl de ander, Bogue genaamd, vergiffenis verwierf en zich naar Halifax begaf, waar hij later trouwde.

Bogue bewaarde aanvankelijk het stilzwijgen, en sprak eerst veel later over dit voorval zijner jeugd. Iemand, die in betrekking stond met eene verzekerings-maatschappij, hoorde hem onder anderen deze geschiedenis vertellen en bevond dat de opgegevene dagteekening volkomen overeenkwam met hetgeen hij van het vermiste schip wist. Ook wist hij, dat omstreeks dezen tijd eene buitengewoon groote som uit Mexico was verzonden die door zeeroovers genomen werd. De registers der admiraliteit, die hij liet opslaan, bevestigden bovendien het gevangennemen der zeeroovers. Door deze inlichtingen geholpen, rustten eenige kapitalisten een schip uit en zonden het naar Panama, welk schip zij aan Bogue zelf toevertrouwden.

Op zijn togt derwaarts kreeg Bogue eene hevige koorts waaraan hij stierf. Vóór zijn dood moet hij echter aan zijn zoon de plaats opgegeven hebben, waar de schatten verborgen waren en verschafte hem verder de noodige ophelderingen. Men vertrok daarop met het schip, dat echter, slecht bestuurd, in de Golf van Dulce schipbreuk leed, ten gevolge waarvan de bemanning uiteenging en zich verstrooide. De zoon van Bogue begaf zich naar Panama. Toen men nu hoopte van dezen eenige ophelderingen te bekomen, ontkende hij eenige aanduidingen van zijnen vader te hebben ontvangen betreffende de verborgene schatten. Hij zeide niets meer te weten dan hetgeen algemeen aan boord van het schip bekend was, namelijk, dat de schatten begraven waren op het Cocos-eiland zonder verder te weten waar. De matrozen daarentegen beweerden en verzekerden ten stelligste, dat hij de plaats wel wist en tot bewijs daarvan voerden zij aan, dat hij, zoodra hij te Halifax was gekomen, zich op weg naar het Cocos-eiland begaf, zonder er echter te kunnen komen wegens gebrek aan provisien. Het aanwezen der schatten is bijna zeker, voegt de correspondent van de *Placer Times* er bij; doch de tijd heeft alle sporen, die tot de ontdekking konden leiden, moeten uitwisschen. Die bijzonderheden verklaart hij uit den mond van den zoon van Bogue zelf, vernomen te hebben.

Alsnu heeft zich eene maatschappij gevormd, die zich ten doel stelt om die kolossale schatten op nieuw op te sporen. De actien dier maatschappij worden reeds te koop aangeboden, en het is niet onwaarschijnlijk, dat daarvan een groot getal zal kunnen geplaatst worden. Uit het prospectus dier maatschappij blijkt, dat haar gezamenlijk kapitaal 550,000 piasters zal bedragen, dat verdeeld is in 22000 actien, elk van 25 piasters, terwijl de begraven som geschat wordt op 15 millioen. De directeuren der maatschappij zeggen, dat zij in het bezit zijn van de meest deugdelijke bewijzen, dat dit bedrag op het eiland aanwezig is.

Het Cocos-eiland ligt in de Stille Zuidzee op 5° 32' Noorder-breedte en op omstreeks 750 mijlen afstands van Panama. De maatschappij heeft reeds den schoener Julius Pringle aangekocht en daarheen gezonden; de ekwipage is talrijk en bestaat uit moedige mannen, aangevoerd door officieren, die het in hen gestelde vertrouwen ten volle waardig zijn. De kapitein is een zeer actief man, toegerust met de noodige ondervinding, die in het bezit is van alle noodige inlichtingen. Hij is zoo zeer overtuigd, van te zullen slagen, dat hij voor zijne onkosten en moeite niets meer vraagt dan eene actie der maatschappij. De Julius Pringle moet nu reeds op de plaats der bestemming zijn, daar hij den 23sten Aug. ll. onder zeil was gegaan.

Indien de schat werkelijk gevonden wordt, en deze, volgens opgave, 15 millioen bedraagt, dan is elke actie 750 piasters waard of dertig maal de waarde van hare oorspronkelijke uitgifte. Behalve die som van 15 millioen, die uit harde piasters, in zakken geborgen, bestaat, moeten er ook nog aanwezig zijn 500 vierkante doozen, die elk 1000 doubloenen bevatten. Ook zijn er nog gouden staven, diamanten, edelgesteenten, enz.

Zou Alexander Dumas, in zijn bekenden roman, zonder het zelf te weten, waarheid verhaald hebben, en ligt het eiland Monte-Christo in de stille Zuidzee?

Burgerlijke Stand.

Van 9den en tot den 16den Februarij 1855, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 9n. Louis Hendrik Honnen, 48 j. — Idem, Julius Carolus Parisius, 6 maanden. — Den 10n. Hendrik Johannes Muller, 28 jaren, matroos 3e. kl. aan boord Z. M. stoomschip Curaçao. — Idem, Abraham Carolus Sack, 54 jaren. — Idem, Juliaan Gustaaf de Waal, 5 maanden. — Den 11den, Jacobus Charles Dompig, 10 dagen. — Idem, Elisa Frederika Snijders, 6 maanden en 5 dagen. — Idem, Jan Frederik Kaersenhout, echtg. van Elisabeth de Britto, 47 jaren en 4 maanden. — Den 12n. Wilhelmina Petronella Planteau, 56 jaren. — Den 13den, Louise Francis, dochter van François Albertus Sanches en Cornelia Grietje Mollenstein, 10 dagen. — Idem, William Chachon Vrede, 1 j. en 6 maanden. — Idem Jantje Dapper, 52 jaren. — Idem, Mathias Lankes, 39 jaren, korporaal bij het Batl. Jagers No. 27. — Den 16n., John Franklin Pestana, 1 jaar en 3 maanden. — Idem, Herman, zoon van Jacob Beer Monk en Judith Coster, 7 maanden.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Mina, kapt. C. P. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Aidina Anna Susanna, kapt. B. W. Schenk, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

" Tegen voldoende *zekerheid*, wordt tot de gewone interest ter uitzetting aangeboden, de som van **TWAALF HONDERD GULDEN**, van het Armen Fonds der *Hervormde Gemeente.*

Paramaribo, den 13 Februarij 1855.

De Kassier van voormeld Armen-Fonds,
H. G. ROUX.

Versche **Netjes**
TUINZAAD,
te bekomen bij
J. G. KRAMER & Co.
(2591)

COGNAC in damejeannes, Fransche *Aardappelen, vaten* **ZOUT, BLOEDZUIGERS, 20 mille STEENEN,**
te bekomen bij
(2590) **M. M. CURIEL.**

W. J. RIETSTAP
heeft ontvangen van *Caijenne* per de Fransche schoener *la belle Poule*:
Onversneden **BORDEAUX WIJN** in okshoofden, Zoete Olie, COGNAC, ABSINTHE, SARDINES, enz.
Voorradig:
GENEVER in groene kelders.
(2589)

Verkrijgbaar bij
J. von KöNIGSLöW & d'ARTENAY,
STEENEN, KALK en **CEMENT**, à *f* 40 per stel, mits *Contant.* (2588)

De Zalf en Pillen van Holloway
zijn een uitmuntend middel ter genezing van open beenen en alle andere soorten van wonden.

Het debiet van deze onvergelijkelijke geneesmiddelen in alle deelen der beschaafde wereld is een der overtuigendste bewijzen van derzelver heilzame kracht ter genezing van open beenen, verouderde wonden, klierziekten en huiduitslag. Duizende lijders zijn van diergelijke en andere kwalen hersteld door dezelven, na alle andere middelen te vergeefs beproefd te hebben; en het is eene daadzaak dat er geene ziekte hoegenaamd bestaat, welke niet binnen kort door deze voortreffelijke middelen verdwijnt; daarom ware het te wenschen dat elke lijder gebruik maakte van de zalf en pillen van Hollowaij.

Deze Zalf en Pillen zijn alhier verkrijgbaar gesteld, bij den Apotheker A. B. de Vries, aan de *Zwartenhovenbrug straat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. (2592)

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**